Derde Jaer. Nr 51. Zaterdag, 20 December 1856.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz, moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement voorat betaelbaer is bepaeld op 3 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het gansch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger condition.

TONGEREN, DEN 20 DECEMBER.

Gemeente-raed.

Onze stads regering heeft zich verleden maendag in publieke zitting vergaderd. MM. Jaminé, Stevens, Frère, Raymaekers, Smeets, Hermans, Bailly, Petit en Huveners waren tegenwoordig.

De raed heeft definitief een reglement over het houden der bevolkings registers aengenomen, zoo als hetzelve door de provinciale overheid voorgeschreven wordt.

Volgens dit reglement is eenieder die in de stad woonen komt of er van wooning veranderd, verpligt er binnen de veertien dagen kennis van te geven aen den politie-kommissaris. Deze deklaratie zal door het hoofd der familie gedaen worden in naem van het gansch huisgezin. Degene die den nummer van een huis geheel of gedeeltelyk zal doen verdwynen zal eene boete ondergaen van 1 tot 15 franken. De andere overtredingen van hetreglement zullen door eene boete van 1 tot 25 fr. gestraft worden.

Het overige der zitting is besteed geworden aen het onderzoek der kwestie van het onderstands domicilie van Maria-Agnès Conrard.

De raed is met gesloten deuren overgegaen tot de benoeming van een lid van het bureel van weldadigheid en van het hospitael, alsook tot de hernieuwing van het besturend bureel der middelbare school. De uittredende leden zyn alle herkozen geworden.

Bedelaers-gestichten.

De zoo zeer betwiste zaek der bedelaers-werkhuizen is de verledene week nog eens in de Kamer behandeld geworden, en wy bestatigen volgeerne dat die gestichten onder onze wetgevers niet één verdediger gevonden hebben. M. Nothomb, minister van justitie, heeft stelliglyk beloofd, in den loop van dezen zittyd, eene wet voor te dragen welke de kwestie zal oplossen.

Het princiep zelve der bedelaers-werkhuizen is slecht, want het brengt geweldiglyk regt tot den bystand mede: dit regt is gevaerlyk en tegenstrydig aen de samenleving; het wordt in 't algemeen verworpen, en nogtans bestaet het in onze wetgeving.

Eene naburige natie, Holland, heeft de zaek geheel anders begrepen; zy heeft eene wet gemaekt waer van het eerste artikel zegt: *Niemand heeft regt op bystand*, de loochening van dit regt is gansch en geheel tegenstrydig met hetgene er by ons bestaet.

Wy weten zeer wel dat die loochening te verre uitgestrekt zynde, zware gevolgen zou kunnen hebben, en dat het noodig is een verschil te maken tusschen de behoeftigen; maer het regt op bystand herkennen op denzelfden voet gelyk de socialisten het regt op werk daerstellen, zal altyd een allerslechtst princiep uitmaken.

De bedelaers-werkhuizen beantwoorden geenzins aen het doelwit hunner instelling; want zy beteugelen niets, dienen tot toevlugt aen de luijaerds en ruineeren de gemeenten.

Hunne afschaffing is eene dringende noodzakelykheid geworden, want vele gemeenten gaen gansch en geheel ten onder door de zware lasten, welke het onderhoud der bedelaers in de werkhuizen veroorzaekt. M. Van der Donckt heeft in de Kamer gezegd dat, by gevolg van een slach van samenspanning der bedelaers van Ellezelles en Flobecq, deze twee gemeenten belast zyn met eene som van 23,000 franks die ze aen een bedelaers-werkhuis betalen moeten.

Als algemeenen regel zou men moeten bepalen, dat elke gemeente behoort hare behoeftigen te onderhouden; de bedelaers-werkhuizen gesloten zynde, ware zulks gemakkelyk; de schooijers zouden zich moeten schikken volgens de regelen welke men zou daerstellen, of zy zouden er door te lyden hebben; voor eerst, het ware hun onmogelyk de gemeente onkosten aen te doen; ten tweeden, zy zouden op eene andere parochie geene hulp verwerven, dit stelsel zou grootelyks de kwestie vereenvoudigen.

Door officiele cyfers is het immers bewezen dat de werkhuizen de bedelary begunstigen, dewyl de afschaffing dezer gestichten dezelve vermindert.

Laet ons dan verhopen dat de wet, beloofd door M. den minister van justitie, een einde stellen zal aen de zoo gegronde klagten welke van alle kanten opgerezen zyn.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

Deze gansche week heeft de Kamer zich bezig gehou- [illegible] levensmiddelen. Men weet dat [illegible] van het gouvernement het in- [illegible] het land uitgevoerd worden, terwyl het [illegible] zal mogen inkomen. Het gouvernement stelt slechts voorgesteld van den vryhandel in te voeren van den 1sten january 1857 tot den [illegible] van hetzelfde jaer. De centrale sectie die [illegible] voorstellen van het gouvernement onderzocht heeft, heeft goedgevonden van den vryhandel niet alleen voor een jaer, maer voor altyd intevoeren. Ofschoon de vryhandel door verscheidene leden der Kamer hevig tegengesproken wordt, is het te voorzien dat dezelve ten minste voor het toekomend jaer zal gestemd worden.

—

De centrale sectie gelast, met het onderzoek van 't wetsontwerp, betrekkelyk den taks der uitvindingsbrevetten, heeft dit ontwerp veranderd in dezen zin, dat de boete, in geval van vertraging van betaling der annuiteiten, 10 fr. zou beloopen, in plaets van eene dobbele annuiteit. M. Vermeire is rapporteur genoemd.

De centrale sectie van 't budjet van oorlog besluit tot het verwerpen van het krediet, gevraegd voor de foeragies der officieren van gezondheid. Zy heeft het ontwerp van wet onderzocht, betrekkelyk het kontigent van het leger, waervan zy de aenneming voorstelt. M. Van Overloop is rapporteur.

De centrale sectie van het wetsontwerp op de officiele apotheek, heeft gisteren het onderzoek van het wetsontwerp begonnen. Zy aenveerde art. 1. M. Vanderdonckt is rapporteur genoemd.

—

Wy vernemen dat M. de minister van finantiën aen de Kamer een wetsontwerp zal aenbieden, 't welk eene som van 1 millioen 200 duizend franks toestaet om de traktementen te verhoogen der ambtenaren die minder dan 1200 franks hebben. De vermeerdering zal van 12 tot 15 ten honderd beloopen.

Noch de onder-officieren noch de lagere geestelykheid zullen niet meer genieten.

Bovenal vernemen wy met spyt dat de gemeentelyke onderwyzers en de sekretarissen in het bedoeld wetsontwerp niet begrepen zyn. Die nederige doch zoo nuttige ambtenaers waren toch wel de bezorgdheid van het

---

DE BLOEDHOND.

(NAER HET FRANSCH VAN BURGGRAEF WALSCH).

(Vervolg en einde.)

De priester volgde de boerin. Lang voor dat zy het huis van den zieken naderde, hoorden zy zyne schreeuwen; zy waren verschrikkend.

— Wat komt gy hier doen, schreeuwde de stervende.

— U verligten, u stillen, zeide de priester.

— Er is geene stilte, geene verligting voor my.

— Er is er voor allen die lyden. God komt ter hulp aen allen die Hem roepen.

— Ik heb Hem niet geroepen, of u ook niet, het is myne vrouw die u is komen zoeken. En dan stelde zich de republikein in gramschap tegen haer, bedreigde haer, en overladde haer met verwytingen.

De ongelukkige vrouw deed niets dan op deze geweldaden herhalen:

— Ik moest wel eenen priester gaen halen; gy schreeuwt immers zonder ophouden: Daer zyn ze, daer zyn ze, zy komen my zoeken om my in de hel te sleuren!.... Hoe moet men die duivels die u dag en nacht pynigen, hoe moet men die verdryven? Hebben wy hier slechts een beeld van de goede Maegd, eenen gewyden palmtak, een kruisbeeld? Hebben wy naburen om met ons te komen bidden? Gy weet het wel, zy vlugten ons. Ik heb gedacht dat een mynheer priester u goed zou doen, en ik ben hem gaen zoeken.

— Hy my goed doen!.... het is er een meer die my zal vervloeken!

— Ah! riep de priester uit, gy bedriegt u; myne pligt verbiedt my een ander te vervloeken.

— Dat is gelyk, er is geene pligt.... gy zult my vervloeken.

— In den naem van God welke ik dien, zweer ik u dat....

— Zweer niet. Waer is uwe moeder?

— In den hemel, onder de martelaers.

— Zy is gedood geweest met anderen vendeesche vrouwen?

— Ja, wreedelyk vermoord!

— Was zy ginder in de kapel van St-Jean van Corcoué?

— Neen, zy is gevangen genomen en gedood in het woud van Roche Servière!....

— Het woud van Roche-Servière!.... dat was ik nog! Wat zult gy my nu zeggen?

Op deze woorden viel de dienaer Gods, met schrik beladen op de knieën. Gedurende eenigen tyd bad hy in stilte, en wyl hy zich ophief zeide hy tot den stervenden;

— Ik kom tegen God te zeggen: vergeef my gelyk ik vegeve. Zoo herhael ik aen u, die myn broeder in Jesus-Christus zyt: Ik vegeef u....

— De anderen zullen my niet vergeven, en uw God zelve heeft voor my geene vergiffenis, voor my de hel; want reeds voel ik hare pynigingen. O! indien al de moordenaers lyden gelyk ik lyd, o dan zyn de slagtoffers gewroken.

— Uwe pynen kunnen u voordeelig zyn, zy zullen misschien het berouw mede brengen.

— Het berouw zal my slechts dienen voor de oogen van God; de menschen gelooven er niet aen.

— Wat scheelt u de gedachten der menschen? gy gaet hen verlaten. Het is in de handen van den levenden God dat gy gaet vallen.

— O! ik weet het, ik weet het, riep de man, die zooveel bloed vergoten had reeds zie ik my voor Hem; ik kan Zyne oogslagen niet verdragen. Waerom spreekt gy my van Hem? Ziet gy niet rondom Zynen troon al die vrouwen, al die kinderen welke ik heb gedood?.... Zy toonen my met den vinger, en zy zeggen tot den regter: hy is het! straf hem.... Doemnis, doemnis!.... En het vuer der hel komt my omringen, en de duivels grypen my aen. Dan viel hy in eene verschrikkelyke wanhoop, de stervende republikein, hy hief zich half in zyn bed op, hy strekte den arm uit om het afgryselyk visioen, dat nog wederkwam af te keeren, zyne gryze hairen zette zich regt op zyn bleek en gerimpeld hoofd, het zweet dropte hem van het aengezigt, en de schrik peep al zyne gelaetstrekken zamen. O, zeide de priester in zich-zelve, indien Gods goedheid niet oneindig ware, ik zou gelooven eenen verdoemden te zien, zoo moeten zy ook zyn.

Terwyl hy woelde, beschouwde zyne vrouw hem met medelyden gemengd met afschrik, en zy herhaelde: dat gebeurt hem twintig malen op eenen dag.

Eensklaps vatte de zieke de hand des priesters met kracht en zegde hem: Blyf, blyf by my, het kruis dat gy by myn bed hebt geplaetst heeft hen verjaegd; zy hebben eenen dienaer Gods gezien en zy durven niet meer naderen; ik hoorde hen onderling zeggen: hy heeft God geroepen, het kruis beschermt hem. De priester bleef lang by den zondaer. Zyn byzyn maekte hem kalmer. Door aenraden en aenzetten had hy den republikein overgehaeld tot de bekentenis zyner schelmstukken en zyner zonden. Gedurende meer dan acht dagen was er gedurig een dienaer van den Heer van bermhertigheid by het bed van den stervenden. De geburen waren ook niet meer verschrikt door de wanhoopskreten; de godsdienst had een weinig vrede gebragt in het huis van hem die zoolang den schrik van den omtrek was geweest.

De ziekte had haren loop tegen gehouden als om aen de ouden staetsomwentelaer den tyd te geven om zich te berouwen.

Meer dan dry weken waren er verloopen sinds de priester geroepen was. De man die zoo lang God geloochend had aenriep Hem thans uit al zyne kracht, hy herhaelde dikwyls aen zynen biechtvader: De menschen zullen my misschien vergeven als zy zien dat God my vergeven heeft. Ah! ik zou deze hoop op vergiffenis niet hebben! Maer gy, gy hebt my gezegd dat de goddelyke goedheid, *grooter was dan al myne schelmstukken*: gy hebt my van de wanhoop afgetrokken.

De priester haperde nog; hy vreesde van in een hart dat zoo het bloed bemind had, dien God van goedheid en van vrede te laten nederdalen.

Er is tyd of een act van ootmoed noodig om u te beproeven, zeide hy aen den zieke die allengskens beterde.